

Ahoj, Evropo!

Milí posluchači, nebo přinejmenším čtenáři tohoto Zpravodaje, pěkně vás zdravím z brněnské základny Proglasu. Otevíráte třicáté šesté číslo tohoto tištěného průvodce „Života s Proglasem“; když připočítáme i magazíny Vlnění, je to nejméně dvaatřicet čtení o nás v Proglasu a o vás, kteří jeho nabídku více či méně užíváte. Dnešní číslo hovoří – možná až překvapivě často – o Evropě a o Evropské unii. Rád vysvětlím, co nás, redaktoři Zpravodaje, k tomu vedlo.

Jeden z důvodů je ryze praktický – loni jsme dostali grant na vytvoření pořadů o tom, jak se lidem v jednotlivých zemích Unie žije. Kolikačlenné rodiny jsou, jak se děti učí, které nemoci koho trápí, jestli mají zaměstnání, které je baví, jestli mají jako Češi chaty, jakými jsou turisty... Také jsme využili možnosti ptát se, na co se možná jiní neptají: jaké mají rodinné zázemí, jestli se považují za věřící a co z toho vyplývá. Jak se to interním i externím tvůrcům mnoha už odvísaných pořadů podařilo, můžete hodnotit vy sami. Dopisové ohlasy jsou pozitivní.

Často se označujeme za zemi, ležící v srdci Evropy. Geograficky tomu tak opravdu je. Jsme malá země, ale i od každé, i nejmenší země, se cosi očekává. Věřím, že o něco později, až

povyrosteme z nešvarů, které jsme si osvojili v dobách minulých, vyrosteme, a budeme umět být tím, kým máme – dobrou částí malého, stále ještě důležitého kontinentu.

Vůbec se mi zdá, že žijeme ve šťastné době. Když jsou na jedné straně zpochybňována základní životní pravidla, jsou na druhé straně lidé a organizace, kteří je hájí. Když chceme vědět, za koho se modlit, máme dostatek možností zjistit, jak se ve kterém koutu lidé, a zvláště křesťané mají. Síly dobra se mají možnost spojovat jako málokdy dřív. Máme infrastrukturu, máme média, nevíme s jistotou, co bude zítra, ale víme, co máme dělat dnes. Žádná událost, žádná řeč není tak malá, aby nemohla něco nebo někoho druhého ovlivnit k dobrému.

Nahlédnete-li do *Novinek* z pera naší paní šéfredaktorky, můžete vidět, kolik nadějných manželství bylo uzavřeno, kolik dětí se věřícím rodičům narodilo v posledních dnech. TV NOE zapouští kořínky, a i když budoucnost nemá vůbec jistou, přece už nyní naznačuje, co všechno by televize v rukou křesťanů mohla dokázat pro věřící i nevěřící. Říjnová madridská schůzka osmi set pracovníků takových televizí z celé Evropy zase jistě mnohé posouvá vpřed.

V tomto Zpravodaji nechybí aktuální vysílací schéma, několik příspěvků k hudebě a s obdivuhodnou vytrvalostí pokračuje autor ve výňatcích *Z deníčku Radka Habáně*. Ať si dobře počtete, jako si čtete z dopisů od dobrých přátel. Takovými pro vás chceme být.

P. Martin Holík a spolupracovníci

Proglas vysílá díky dobrovolným příspěvkům posluchačů.

Příspěť můžete na některý z těchto účtů:

Radio Proglas s. r. o.: 4200042422/6800

Nadační fond Radia Proglas: 4200043003/6800

Děkujeme!

Novinky

► Pavel Mikšů se nám v redakci pěkně zapracoval a hned se také oženil. Jeho Lubka je sestříčkou v jedné brněnské nemocnici, i trvalo nějaký čas, než se podařilo najít pro sňatek volný letní den, kdy zrovna neměla službu. Pěkně se to vydařilo, foto napoví.

Pavel Mikšů se svou chotí Lubkou

► Nežli se naše Renata (dříve Bělunková) vypraví do nového života v Praze, můžete se potěšit i její svatbou: konala se v dřevěném beskydském kostelíku, rodina a přátelé se radovali z půvabné nevěsty, ženich přišel dokonce v klobouku (říkávalo se za starých časů: „Moudrá hlava klobouku dobude!“) a zvláštností jemné svatební kytice byly snítky ostružin jako šperky pozdního léta. Ať jim tedy slunce svítí po celý společný život.

► Už zase to vypadá, že nášky na nízkou porodnost v naší zemi jsou přehnané: příkladně v Proglasu se

nedávno narodili hned čtyři mladí pánové, hned vám je představíme: Toniček Franc je prvním potomkem našeho redakčního kolegy Jarďy z olomouckého studia Radim, Jan Mikuláš

Krajtl je provrozeným synem moderátora a zpravodaje Ondry (mladá rodina bydlí v Kyjově). Pavel Chaloupka

junior je pýchou svého otce Pavla, řečeného Domeček (už mají doma Janičku) a Ivana Horáková, kterou slyšíte v pořadu *Kafemlýnek*, pořídila bratříčka Šimona své první dceři Terezce. A pokud je nám známo, minimálně další dvě dítky ve společenství Proglasu jsou na cestě.

► Nedávno jsem spočítala, že z prvních pracovníků Proglasu jich po téměř jedenácti letech

Pavel Chaloupka junior

Jan Mikuláš Krajtl

Toniček Franc s maminkou

existence zbývá asi třetina, naše osazenstvo se postupně proměňuje a bývalí zaměstnanci pak většinou zůstávají v dohledu a doslechu, aby přiložili ruku k dílu aspoň příležitostně. Ti noví se

často rekrutují z řad našich přátel a příznivců, jak je tomu s novými kolegy Petrem Buršíkem (pomáhá Jardovi Černému se správcovstvím a umí namontovat satelit) a Pavlem Davidem

Petr Buršík

(naším novým příležitostným nočním hlídačem, který ovšem léta chodívá pomáhat s nedělní součástí *Proglasu* a se svými blízkými také na *Modlitbu rodin*). Vítejte u nás, posaďte se, abyste nám nevynesli spaní!

► A ten pracovní přítel Josef, který minule přijel na kole, zase na tom kole odjel a není ho více.

Marie Blažková

Čtyřdílný cyklus literárních učebnic *Kouzelné zrcadlo literatury* Jaroslava Blažkeho je kompletní. Právě vyšel přepracovaný první díl s podtitulem *Od Gilgameše k Harlekýnovi*, který se zabývá světovou literaturou od nejstarších dob po klasicismus. Vydalo nakladatelství *Velryba*, cena 198 Kč

Listopad

*Vy štědré stromy zahrad i vy podle cest,
jež vztýčujete ramena
k obloze šeré,
k nebi beze hvězd,
v dnech dušičkových
do mlh vždy nových
váš smutek žiji.*

*Úroda vaše voní pod střechami,
radostná těšitelka dětí.
Jste se zemi a s nebem samy
a jenom zřídka bludné ptáče sletí
v koruny oddané a čekající.*

*Zas přijde květ i plod.
Však za vichřic hlas touhy jediný z vás vane:
Vzplát na tvé hranici, ó Pane!*

Karel Toman: *Měsíce* (1918)

Novomanželé Renata a Jan Skalošovi

Zeptali jsme se

moderátorů *Noční linky*: Míváš v *Noční lince* nějaké potíže? A z čeho máš v *NL* radost? Los padl na **Helenu Bizovou, Jaroslava Kratku a Lucii Endlicherovou**, kteří odpověděli takto:

► H. B.: Potíže mívám nejvíc sama se sebou. Do *Noční linky* přicházím většinou z naší proglasové kaple, kde prosím Pána o sílu, moudrost a odvahu. Pro tento pořad si připadám stále hodně nedostatečná, především věkem, zkušenostmi, rozhledem a nadhledem. Záměrně si nevybíráám nějaká těžká filozofická a teologická témata, protože jsem zaměřením praktik, a ne hloubavý myslitel.

Vždycky mě velmi překvapí, když ode mě někdo očekává okamžitou radu či pomoc v tíživé situaci. Mám strach z toho, abych volajícímu neublížila rychlou, zkratovou reakcí. Mnohokrát jsem si vyzkoušela u poslechu jiných *Nočních linek*, jak jsem „chytrá“ a jak bych v té či oné chvíli zareagovala. V živém vysílání je ale situace jiná. Sledovat myšlenky volajícího, pamatovat si podstatné, srozumitelně zareagovat s vědomím, že mě poslouchá mnoho dalších lidí... to je těžké.

V prvních *Nočních linkách* jsem měla strach z toho, že mi zavolá někdo, kdo mi bude chtít pořad vědomě narušit, kdo mě zažene „do kouta“ atd. Ulevilo se mi ve chvíli, kdy jsem si uvědomila, že i u toho mikrofonu jsem obyčejný člověk, který nemusí být dokonalý a který má právo nemít vždy po ruce skvělou a rychlou odpověď. Patří k živému vysílání i to, že jsem občas nějakým telefonátem zaskočena, že koktám a dokonce se někdy zapomenu a mluvím v nářečí. To bych ale nezařazovala do potíží.

Někdy jsem si zkusila, že na mém subjektivním pocitu radosti nebo smutku z *Noční linky* vůbec nezáleží. Často se stává, že to, co mi udělá radost, posluchači neocení nebo nepochopí. Naopak je běžné, že mi přijde povzbudivý dopis či vzkaz do pořadu, který podle mě „za nic nestál“. Radost mi dělá,

když mě lidé nenechávají v pořadu samotnou. To je moje základní radost v *Noční lince*. Když telefonují, píší, reagují, snaží se přemýšlet, nebojí se sdílet. Velkou radost mi dělají telefonáty lidí, kteří se nebojí mluvit otevřeně o svých radostech či starostech.

Na začátku loňského roku jsem zažila něco velmi zvláštního. Tématem byly radosti a starosti posledních týdnů. Zavolał nějaký mládenec, který chtěl *Noční linku* evidentně narušit a začal mluvit o tom, jak jeho dívka jde další den na potrat a jak ji pozdravuje... to mě opravdu zaskočilo, to jsem nečekala. Vzápětí jsem zvedla další telefon. Volající zřejmě neslyšel tento vstup, protože na něj nereagoval, ale začal mluvit o velké radosti ve své rodině: v těchto dnech se jim narodilo šesté dítě... Tento zážitek, tyto dva volající si budu pamatovat hodně dlouho. Cítila jsem Boží dotek v té chvíli, kdy jsem v rozpacích nad zprávou o potratu slyšela radostnou zvěst o narození nového člověka. Takový sled telefonátů bych sama nikdy nenaplánovala, a ani nevymyslela. Chovám si to jako velkou radost a naději, že je při *Nočních linkách* Pán se mnou. Těším se na další společné chvíle u pondělního nočního pořadu.

► J. K.: Na *NL* se nejvíc těším, když zadávám její téma do přehledu pořadů. S blížícím se termínem radost postupně střídá odpovědnost i určité obavy, abych tu hodinu nepromrhal a posluchače nezklamal. A to jsou vlastně ony potíže. Někdy se stává, že volají určití lidé, a já už dopředu vím, co budou říkat. Protože si neberu volající na tzv. příposlech, nemám možnost je nějak omezit nebo odkázat do patřičných mezí. Převážně to myslí dobře, jenom nedomýšlí, že vysílací čas je vzácný i drahý, a já potom trnu a hledám míru úsností.

Další potíž nastává ve chvíli, kdy někdo zavolá, obvykle mimo téma, a má problém, se kterým si nevím rady. Nikoho se nechci lacině zbavit, ale moje poznání i možnosti mají své meze.

Radost mám, když se někomu pomůžu. Ne že bych si to připisoval na vlastní triko, je to jen a jen projev Boží milosti.

► L. E.: *Noční linka* je pro mne především velkým potěšením. Možnost naslouchat lidským příběhům je pro mě velmi vzácná a vážím si jí. Každé noční usnutí za mikrofon má v sobě kouzlo tichého času, ve kterém lidé mají k sobě blíž a jsou si otevřenější. Tyhle chvíle mi trochu připomínají Vánoce, kdy je podobná atmosféra. Takže vlastně mám každou *Noční linku* takové malé, soukromé Vánoce.

Nevím, zda říci, že těžké, ale komplikované pro mě rozhodně je nepřistupovat předem k povídání s očekáváními: brát to, co přijde, tak, jak to poplyne, nedělat závěry předčasně a nepřemýšlet o tom, kam by celá debata měla dojít. Možných náhledů a přístupů je většinou tolik, že není ani možné vymyslet, jak to celé dopadne. Ráda bych v *Noční lince* uvítala i mladší posluchače, jejich pohled a prožívání věcí – třeba i oni najdou časem odvahu a ozvou se.

připravila Marie Blažková

Spolupracovníci studia Kristián

Takovým milým osvěžením v běžné redakční činnosti je pro nás spolupráce s panem Rudolfem Pellarem. Jeho portrét jsme vám přinesli v pořadu *Osobnost*

kraje, můžete ho slyšet v našem cyklu *Desatero*, které budeme vysílat až do konce letošního roku. Spolu s Janou Beránkovou načetl první encykliku papeže Benedikta XVI. *Deus caritas est*. V létě pro nás namluvil půvabnou novelku Vojtěcha Rakouse *Na rozcestí*, která vypráví o nelehkém životním údělu Židů. Tato „drobníčka“ *Čtení na pokračování* bude mít jen tři díly, ale určitě byste si ji neměli nechat ujít. Panu Pellarovi již bylo 83 let, ale podle jeho vzhledu ani z jeho hlasu byste mu jeho věk nehádali. Navíc jako „starý“ rozhlasový pracovník zná dobře své řemeslo,

takže pracovat s ním je pro nás potěšením. Můžete ho ještě vidět na jevišti pražské Violy nebo si na dvou CD poslechnout výběr z jeho celoživotní lásky – šansonů. Věříme, že pana Rudolfa Pellara na vlnách Proglasu ještě uslyšíte.

Pavel Smolek

Nemůžete nás dobře naladit?

Tento problém lze vyřešit instalací satelitního přijímače. Přes Proglas si můžete objednat výhodný komplet, který umožňuje příjem Proglasu, rádia Lumen, Rádía 7 i televize NOE z družice Astra 3A.

Sestava obsahuje 60cm hliníkovou parabolu, konvertor, 20 m koaxiálního kabelu s konektory, držák na zeď a přijímač. U přijímače satelitního vysílání je v těchto dnech cena sestavy 2 200 Kč. Přejete-li si kombinovaný přijímač (přijímá satelitní DVB-S i pozemní DVB-T digitální vysílání), potom je cena asi 4 000 Kč.

Naším dodavatelem satelitní techniky je brněnská firma OMKO (www.omko.cz). Z jejího sortimentu lze vybrat i jinou libovolnou sestavu podle vašich požadavků.

Objednávat můžete

- telefonem: 543 217 241 (poradí vám Petr Buršík nebo Vladimír Kintr)
- e-mailem: satelit@proglas.cz.

Objednaný komplet si můžete vyzvednout osobně v naší brněnské redakci na Barvičově ulici č. 85 nebo vám bude zasláno na dobírku.

Vladimír Kintr

„Naše“ Evropa

V našem vysílání se letos setkáváte s Evropou a Evropskou unií; pokaždé jinak a pokaždé z jiného úhlu. Brzy ji budeme znát jako své boty. Ale budeme opravdu moci říci, že je to „naše Evropa“?

Zastavme se na chvíli u přivlastňovacího zájmena „náš, naše“. Používáme ho v různých souvislostech: „naše kočka“ s námi bydlí, i když se občas toulá,

a dává se od nás krmit. „Naše auto“

nám patří, jsme jeho registrovanými

majiteli a můžeme si s ním dělat,

co se nám zlíbí (v rámci předpisů,

samozřejmě). „Naši“, to bývají rodiče

a příbuzní, anebo také „naši zlatí hoši“

– s těmi (až na pár čestných výjimek) pokrevně spřízněni nejsme, ale přece jen nás k nim jakési pouto víže. Oni totiž tak nějak hrají, kopou a střílejí „za nás“.

Při pohledu „pod zorným úhlem věčnosti“ se nám objeví ještě jiná sestava lidí, která také svým způsobem „hraje za nás“ a dokonce nás reprezentuje. Ovšem, mám na mysli naše světce, naše patrony. Jistě víme, že naše země, Čechy, Morava a Slezsko, mají své zemské patrony, a rozhodně nejsou v Evropě samy. Právě společenství svatých – a v jeho rámci společenství zemských patronů – dělá z evropských zemí něco na způsob rodiny, z Evropy „naši Evropu“.

Bylo by smutné, kdyby se rodina navzájem neznala. Pojďme si tedy představit jednotlivé příbuzné.

Začneme od nejzápadnějšího západu. Hlavním **portugalským** patronem je *sv. Antonín z Padovy*. Postava tohoto lidového světce, františkánského kněze, misionáře a učitele církve je vám jistě dobře známá. Možná jste však nevěděli, že se narodil v Portugalsku, konkrétně v jeho hlavním městě Lisabonu na samém konci 12. stol. Dalšími zemskými patrony jsou *archanděl Gabriel*, představený jezuitského řádu *František Borgia*, jezuitský mučedník *Jan de Brito* – misionář v Indii 17. stol., a *Vincenc ze Zaragozy*, jáhen a mučedník z přelomu 3. a 4. stol.

Hlavním **španělským** patronem je *sv. Jakub Starší*, apoštol, syn Zebedeův, bratr sv. Jana. Jeho hrob byl objeven v 9. stol. v Galicii na místě, kde dnes stojí město Santiago de Compostela. Dodnes je

to jedno z nejvýznamnějších poutních míst, navštěvují je ročně tisíce poutníků. Staletá poutní cesta byla rekonstruována mimo jiné i z prostředků EU. Španělé ke sv. Jakubovi mají ještě intenzivnější vztah – podle legendy se zjevil jako rytíř ve zbroji v rozhodující bitvě s Maury a pomohl Španělům zvítězit. Proto bývá ve Španělsku nazýván také Matamoros – Maurobijce. A hovoříme-li o Španělsku, nesmíme zapomenout na významné světce a mystiky karmelského řádu 16. stol., *Terezii z Avily* a *Jana od Kříže*.

Francie bývala nazývána „Nejstarší dcerou církve“, první franský král, který přijal křest, byl Chlodvík Merovejský již na sklonku 5. stol. Za 15 století své křesťanské existence dala Francie světu řadu světců, zmíníme se aspoň o těch typicky francouzských. Je to pochopitelně *sv. Jana z Arku*, alias *Panna orleánská*, sedmnáctileté děvče, které dokázalo shromáždit armádu a rozhodnout stoletou válku ve prospěch Francie. Jako světice byla Jana z Arku uctívána již dlouhá staletí, ovšem oficiálně svatořečena byla až roku 1920. Dalšími zemskými patrony jsou *Martin*, biskup z Tours – ten, který „přijíždí na bílém koni“ a dělil se o svůj plášť se žebrákem – dále *Dionýsius*, biskup a mučedník 3. stol., *Jenovéfa*, řeholnice z 5. stol., patronka Paříže, a *Terezie z Lisieux*, kterou známe také jako *Terezii od Dítěte Ježíše* neboli „*Malou Terezii*“.

Hlavními patrony **Belgie** jsou *archanděl Michael* a *sv. Josef*. K nim se řadí také *Kolumbán z Gentu*, opat a poustevník irského původu z 10. stol. Mezi kandidáty svatořečení patří blahoslavený *Damián de Veuster*, misionář mezi malomocnými na Havajských ostrovech, kde také této zákeřné chorobě podlehl.

Nizozemskými patrony jsou *Bavo* – kajcník, mnich a poustevník z přelomu 6. a 7. stol., a *Plechelm*, misijní biskup a mučedník ze století 8. S **Lucemburskem** se Nizozemsko dělí o *Wilibrorda*, biskupa a misionáře z přelomu 7. a 8. stol. Nad Lucemburskem drží patronát také *apoštol Filip* a *sv. Kunhuta*, královna, manželka sv. Jindřicha a dcera lucemburského vévody.

Velká Británie získala mnohé světce z řad mučedníků za dob reformace; jsou to zvláště *Tomáš More*, kancléř krále Jindřicha VIII., který odmítl uznat královu svrchovanost nad církví, a spolu s ním

svatá Terezie Benedikta od Kříže

David z Walesu, arcibiskup z téže doby, a *Tomáš Becket*, arcibiskup z Canterbury, který zemřel mučednickou smrtí roku 1170. **Skotskými** zemskými patrony jsou *apoštol Ondřej*, opat a misionář z 6. stol. *Kolumba*, královna *Markéta Skotská* ze stol. 11. a *Jan Ogilvie*, jezuita, mučedník z přelomu 16. a 17. stol.

Irsko bylo na počátku středověku nazýváno „Ostrovem učenců a světců“, v tamních klášterech se totiž uchovávala antická vzdělanost a vycházely z nich zástupy světců, z nichž mnozí působili jako misionáři v mnoha končinách Evropy, dokonce i na našem území. Hlavním patronem Irska je ovšem *sv. Patrik*, jemuž vděčí Irsko za to, že je od 5. stol. křesťanskou zemí. Tento světec se do Irska poprvé dostal jako otrok, podařilo se mu utéci do Galie (dnešní Francie) a vrátil se do země svého otročení jako misionář.

Hlavním patronem **Německa** je *Bonifác*, misijní biskup, který působil na německém území na počátku 8. stol. a zahynul mučednickou smrtí ve Frísku. Dalšími patrony jsou *archanděl Michael*, *sv. Jiří*, jezuitský kněz *Petr Kanisius*, misijní biskup z přelomu 7. a 8. stol. *Suitbert* a v neposlední řadě *Terezie Benedikta od Kříže*, občanským jménem *Edita Steinová*, karmelitánka, která zahynula roku 1942 v koncentračním táboře Auschwitz-Birkenau. Od roku 1999 je také patronkou celé Evropy.

Patronem **skandinávských** zemí je *sv. Ansgar* neboli *Oskar*. V 9. stol. byl arcibiskupem v Hamburku a Brémách a pro svou misionářskou činnost je nazýván „apoštolem severu“. Zemskými patrony jsou také králové, kteří se v těchto zemích podíleli na christianizaci; v **Dánsku** to byl *Knut*, mučedník

biskup *John Fisher* a další mučedníci z *Anglie a Walesu*, oběti pronásledování v letech 1535–1679. Z dřívějších dob jsou to *Augustin z Canterbury*, misionář a arcibiskup z přelomu 6. a 7. stol.,

z 11. stol., ve **Švédsku** *Erik*, rovněž mučedník, a to ze století 12. Mezi švédské patrony také patří misionář z 11. stol. *Siegfried* a samozřejmě *Brigita*, spolupatronka Evropy. Tato světice 14. stol. pocházela ze vznešeného šlechtického rodu, po smrti svého manžela žila kajícím životem a jako poutnice navštívila mnohá místa po celé Evropě. Patronem **Finska** je *sv. Henrik (Jindřich) z Uppsaly*, arcibiskup a mučedník z 12. stol.

Z dalekého severu zapišme opět na jih. Zemí, která dala světu mnohé světce, je také **Itálie**. Jejeho hlavního patrona, *sv. Františka z Assisi*, asi není třeba představovat. Je také pochopitelné, že mezi zemské patrony patří apoštolové *Petr a Pavel*, kteří v Římě zakončili svou pozemskou pout' . Další dva světci pocházejí z města Siena; je to *Bernardin*, františkánský kněz, který šířil úctu ke jménu Ježíšovu, a *Kateřina*, mladičká řeholnice, která vedla korespondenci s papeži a panovníky a takřka „hýbala Evropou“. I tato světice se stala evropskou spolupatronkou. A nesmíme zapomenout ani na prvního světce, který byl prohlášen za evropského patrona, *sv. Benedikta*.

Jsouce na jihu, zmíníme i **Řecko**. Jeho hlavními patrony jsou i nám známý světec *Mikuláš* a *apoštol Ondřej*, který zde zemřel mučednickou smrtí na kříži.

Vraťme se do střední Evropy. Zemskými patrony **Rakouska** jsou *Mořic*, mučedník z tzv. *Thébské legie*, křesťanské římské jednotky, která byla zmasakrována za pronásledování koncem 3. stol., a *Florián*, jehož známe i u nás jako patrona hasičů. I on zemřel mučednickou smrtí v římských dobách, a to právě na území dnešního Rakouska. K těmto světům patří také *Leopold*, rakouský vévoda z 1. poloviny 12. stol. Kandidátem svatořečení, který spojuje země střední Evropy, je poslední rakousko-uherský císař, *blahoslavený Karel Habsburský*, který byl beatifikován v říjnu 2004.

Naše dnešní návštěva rodinného alba se chýlí ke konci; poznali jsme „příbuzné“ – bratry a sestry ve víře – ke kterým se obracejí obyvatelé služebně starších členských zemí Evropské unie. Zbývá nám podívat se na rodokmen evropských nováčků – i ti jistě své světce mají. Ale o nich až příště.

Zdeněk Drška

pondělí až pátek

00:05	po - Folklorní okénko (R)	13:20	Písničky časné odpolední
	út - Křesťan a svět (R)	13:50	Dnešek v kalendáři
	st - Oktáva (R)	14:00	Pozvánky
	čt - Duchovní vzdělávací pořad (R)	14:30	Tříkrát z Proglasu
	pá - Všimli jsme si (R)	15:00	Zprávy
00:30	út - Noční bdění s folkem	15:05	Písničky pro hezké odpoledne
	st - Noční bdění s jazzem a blues		po - Komentář týdne (R)
	čt - Noční bdění s etnickou hudbou		čt - Evropský magazín
01:00	Komorní hudba		(1. pá v měsíci a st + pá v postu Křížová cesta)
02:00	po - Vítejte, senioři (výběr)	15:25	Informace o pořadech
	út - Křesťanské noviny (rádio Lumen, R)	15:40	Listárna (út, čt)
	st - Církev ČČSH/SCEAV/Dotýkání světla (R)	16:00	po - Vybíráme z archivu
	čt - Radio Vatikán slovensky (R)		út - Barvínek
	pá - Duchovní vzdělávací pořad (R)		st - Rozhlasové městečko
02:30	Písňe		čt - Církev ČČSH/SCEAV/Dotýkání světla (R)
03:00	po - Slyšte, lidé! (R)		pá - Všimli jsme si
	út - Jak se vám líbí (R)	16:45	pá - Týden v EU
	st - Vybíráme z archivu (R)	16:55	po - Hitparáda Kolem se toč (R)
	čt - Folklorní okénko (R)		út - Slyšte, lidé! (R)
	pá - Jak se vám líbí (R)		st - Folklorní okénko
04:00	Písničky před svítáním		čt - Hrajte, kapely!
04:45	Jitro s dechovkou		pá - Oktáva
05:00	Informace o pořadech	17:25	pá - A capella/Jazzový podvečer
05:05	Hudebně-zpravodajský magazín	17:55	Myšlenka na den (R)
05:27	Myšlenka na den	18:00	po, st - Modlitba růžence
05:30	Vážná hudba		út, čt, pá - Mše svatá
05:42	Evangelium, Duchovní slovo	18:35	Hudební zastavení
06:00	Zprávy	18:45	Večerní ziváček
06:10	Ranní chvály	19:00	Zprávy
06:45	Ranní ziváček (po Proglasu - pís. zadání R)	19:15	Jak se vám líbí
07:00	Zprávy	20:00	Bible v liturgii
07:20	Putování po krajích	20:25	Duchovní hudba
07:45	Tříkrát z Proglasu	20:45	Radio Vatikán
08:00	Zprávy a přehled tisku	21:05	Večerní chvály
08:45	Radio Vatikán (záznam včerejšího vysílání)	21:15	Křesťanské písňe
09:00	Vážná hudba	21:30	Čtení na pokračování (R)
09:15	Vysílá TWR	22:00	po - Církev ČČSH/SCEAV/Dotýkání světla
09:30	Dopoledne s Proglasem		út - Evropský magazín (R)
	po - Pořady z regionů (R)		st - Pořady z regionů
	út - Kafemlýnek		čt - Pořady z regionů
	st - Magdazín		pá - Pravoslavní
	čt - Vítejte, senioři (Minuty pro zdraví)	22:30	út, pá - Živý růženec
	pá - Knihovnička Proglasu (R)		st - Noční cukrárna
10:25	Informace o pořadech		čt - Křesťan a svět (R)
10:30	Vonička (út, čt dechovka)	22:40	po - Křesťanské noviny (rádio Lumen, R)
11:00	Zprávy	23:00	po - Noční linka
11:05	Čtení na pokračování		út, pá - Duchovní hudba
11:30	Písničky před polednem		čt - Písničky k usínání
11:57	Myšlenka na den (R)	23:50	Duchovní slovo
12:00	Polední modlitba	23:58	Půlnoční modlitba
12:05	Hudební siesta		
13:00	Zprávy		
13:05	Vzkazy (st - Tržiště)		

Programové schéma platí od 1. září 2006. Přehled pořadů najdete také na internetových stránkách www.proglas.cz, program uveřejňuje každý týden Katolický týdeník. Aktuální přehled pořadů zasiláme zdarma na objednávku e-mailem: redakce@proglas.cz (R) – opakování (repríza) pořadu.

sobota

00:05	Jazz/blues
01:00	Magdazín (R)
02:00	Komorní hudba
03:00	Z archivu slovesných pořadů
04:00	Písničky před svítáním
05:00	Informace o pořadech
05:05	Hudebně-zpravodajský magazín
05:30	Myšlenka na den
05:33	Písničky pro sobotní ráno
06:20	Evangelium, Duchovní slovo
06:30	Ranní chvály
06:45	Křesťanské písně
07:00	Radio Vatikán (záznam včerejšího vysílání)
08:00	TWR - Na sobotní frekvenci Proglasu
09:00	Pozvánky
09:30	Barvínek (R)
10:25	Informace o pořadech
10:30	Vonička
11:00	Zprávy
11:05	Magdazín/Všimli jsme si (R)
11:57	Myšlenka na den (R)
12:00	Polední modlitba
12:06	Hudební siesta se Střípkem poezie
13:30	Písničky k odpočinku
13:50	Dnešek v kalendáři
14:00	Čtení pro děti a mládež
14:30	Tržiště - telefonická inzerce
15:00	Jak se vám líbí (R)
16:00	Zprávy
16:05	Čteme z křesťanských periodik
16:20	Informace o pořadech
16:30	Hudební listování
17:00	Pořady z regionů (R)
17:30	Písničky pro příjemný podvečer
17:55	Myšlenka na den (R)
18:00	Zprávy
18:20	Komentář týdne
18:30	Za lidovou písničkou
18:45	Večerní zíváček
19:00	Zrcadlo týdne
19:15	Slyšte, lidé!
20:15	Radio Vatikán
20:30	Modlitba růžence
21:05	Večerní chvály
21:20	Vstupenka na operu/operetu
22:10	Vybíráme z archivu (R)
22:55	Informace o pořadech
23:00	Písničky k usínání
23:50	Duchovní slovo
23:58	Půlnoční modlitba

neděle

00:05	Hitparáda Kolem se toč (předpremiéra)
01:05	Evropský magazín (R)
01:30	Zrcadlo týdne (R) + Komentář týdne (R)
02:00	Komorní hudba
02:30	Písně do tmy
03:00	Z archivu hudebních pořadů
04:00	Písničky před svítáním
05:00	Vážná hudba
05:30	Myšlenka na den
05:33	Písničky pro sváteční ráno
05:55	Informace o pořadech
06:00	Čteme z křesťanských periodik (R)
06:20	Evangelium, Duchovní slovo
06:30	Ranní chvály
06:45	Křesťanské písně
07:00	Radio Vatikán (R, česky a slovensky)
07:45	Vysílá TWR
08:00	Duchovní hudba
09:00	Mše svatá
10:00	Varhanní hudba
10:25	Informace o pořadech
10:30	Duchovní vzdělávací pořad
11:00	Proglaso
11:57	Myšlenka na den (R)
12:00	Polední modlitba
12:06	Hudební siesta se Střípkem poezie
13:20	Knihovnička Proglasu
13:30	Písničky k odpočinku
13:50	Dnešek v kalendáři
13:55	Proglaso – písemné zadání
14:00	Nedělní pohádka
14:30	Blahopřání
16:00	Zprávy
16:05	Vzkazy
16:20	Informace o pořadech
16:30	Písničky z archivu
17:00	Křesťan a svět
17:30	Pravoslavní (R)
17:55	Myšlenka na den (R)
18:00	Modlitba rodin
18:25	Proglaso – písemné zadání (R)
18:45	Večerní zíváček
19:00	Hitparáda Kolem se toč
20:15	Radio Vatikán
20:30	Koncert duchovní/vážné hudby
22:05	Večerní chvály
22:20	Písničky k usínání
22:55	Informace o pořadech
23:00	Komorní hudba
23:50	Duchovní slovo
23:58	Půlnoční modlitba

Zprávy přebíráme z ČRo 2 – Praha, kromě relací ve 13:00 a 19:00.

Z redakčního stolu

Často se v redakci radíme, co je smyslem našeho vysílání, a naše nedávná anketa nám přináší názor vás, posluchačů a přátel Proglasu. Já bych nám všem dnes ráda připomněla alespoň úryvek z poselství Svatého otce Benedikta XVI. ke 40. světovému dni sdělovacích prostředků. Text vyšel ve Vatikánu 24. ledna 2006, o svátku sv. Františka Saleského:

»Povolání dnešních sdělovacích prostředků k zodpovědnosti – k tomu, aby byly čelnými představiteli pravdy a podporovateli pokoje, který z ní vyplývá – s sebou nese nejednu výzvu. Ačkoli nejrůznější prostředky komunikace usnadňují výměnu informací a myšlenek a vzájemné porozumění mezi jejími účastníky, mohou být zároveň nakaženy nejednoznačností. Sdělovací prostředky představují „velký kulatý stůl“ pro dialog, ovšem spolu s ním mohou některé tendence v médiích vytvářet určitý druh monokultury, která omezuje tvůrčího ducha, zmenšuje subtilnost komplexního myšlení a znevažuje specifičnost kulturních dějů a jedinečnost víry a náboženství. Tato degenerace se projevuje, když se mediální průmysl stává nástrojem pro podporu sebe sama nebo se zaměřuje pouze na zisk a ztrácí tak smysl pro zodpovědnost za službu společnému dobru.

Proto je třeba neustále podávat přesné zprávy a vyčerpávající vysvětlení záležitosti veřejného zájmu a pozitivě představovat různé úhly pohledu. Zvláště důležité je vyzdvížení a podpora manželství a rodinného života, které představují základy každé kultury a společnosti. Ve spolupráci s rodiči mohou sdělovací prostředky a zábavní průmysl přispívat k výchově dětí – což je povolání sice obtížné, ale nesmírně záslužné – a to tím, že budou představovat povzbuzující vzory lidského života a lásky. Jak nás to všechny děsí a ničí, když vidíme, že se děje pravý opak! Což netrpí naše srdce, především když jsou mladí lidé zotročováni takovými obrazy lásky, které ji hanobí nebo falšují, které se vysmívají důstojnosti, již dal Bůh každému lidskému jedinci, a které podřívají zájem rodiny?

(...) Formace k zodpovědnému a kritickému užívání médií pomáhá lidem k jejich rozumnému

a řádnému užívání. (...) Právě proto, že současná média vytvářejí lidovou kulturu, musí překonávat veškeré pokušení k manipulaci druhými, zvláště mladými lidmi, a namísto toho mají usilovat o to, aby vychovávala a sloužila. Tak budou média spíše zárukou utváření občanské společnosti důstojné člověka než jejího boření.«

*z poselství Benedikta XVI.
vybrala Marie Blažková*

Nad texty Honzy Žambocha

Poslední prázdninový víkend rovná se Mohelnický dostavník. Letos se tato příjemná přehlídka folkové, trampské a country hudby konala v deseti tisícové Mohelnici na Šumpersku už po dvaatřicáté. A podesáté byl mediálním partnerem Dostavníku Proglas.

Organizátor festivalu Pavel Aligátor Nenkovský Radiu Proglas fandí, a proto se naše spolupráce neomezuje pouze na odvysílání jednoho rozhovoru a uveřejnění loga na plakátech, jak tomu bývá na jiných akcích. Každý rok se částečně podílíme na dramaturgii festivalu (letos nás na pódiu zastupovali Žamboši), já jako zástupce Proglasu zasedám v odborné porotě při soutěži kapel a už počtvrté jsme letos s otcem Martinem na Dostavníku udělili cenu *Za krásu slova*. Tou se snažíme upozorňovat na autory kvalitních písňových textů, ať už z řad zavedených osobností (Jiří moravský Brabec), nebo mladých autorů (Miroslav Vepřek ze skupiny Alíbabá).

Letošním držitelem ceny Proglasu *Za krásu slova* se stal Honza Žamboch, polovina už zmíněného písničkářského dua Žamboši (které vedle něj tvoří Stáňa Brahová).

Pokud se vám dostane do rukou jejich CD *To se to hraje...*, zkuste si Honzovy texty v bookletu alba pečlivě přečíst. Budete možná žasnout, kolik zajímavých obrátů a obrazů se vyučenému dřevorubci ze Vsetína honí hlavou. Jsou to texty veselé, plné slovních hříček (*O znakoplavkách a tak, Co se děje v koupelně, Drači*) i texty aktuální, nutící přemýšlet (*Bezpečné reggae*). I do svého nejvážnějšího textu (*Krátká paměť* o vzpomínkách na babičku v Terezíně) však Honza s vkusem sobě vlastním dokáže

propašovat vtipné rýmy, které v žádném případě nepůsobí rušivě. A když v autobiografické písni *Na lovu* rýmuje slovo nářeční s odborným termínem (všechny nende mít / každé z nich je endemit), srdce milovníka češtiny zaplesá.

Texty o něčem, navíc po formální stránce novátorské a inspirativní a plně vtipu. Co víc od autora chtít? Až na Proglasu uslyšíte některou žamboší písničku (a hrajeme jich hodně, protože album se opravdu povedlo), zaposlouchejte se do ní pozorně.

Milan Tesar

Zážitky z Rumunska

Na přelomu září a října se v rumunském Iași konalo 13. kolokvium Evropské konference křesťanských rádií CERC. Téma setkání znělo „Dialog a spolupráce v Evropě při výchově nové generace“ a většina diskusních příspěvků a referátů se věnovala vztahu křesťanských rádií k mladým posluchačům. Druhé téma kolokvia, křesťanská rádia a ekumenismus, pevně souviselo s prostředím, ve kterém se akce konala.

Většinou katoličtí pracovníci rozhlasových stanic z 12 evropských zemí včetně zástupkyně vatikánského rozhlasu byli hosty Jeho Eminence Daniela Ciobotey, pravoslavného metropolity Moldávie a Bukoviny, který se sám jednání také účastnil (spolu s katolickým biskupem diecéze Iași Petru Gherghelem) a který některé delegace (včetně české) ubytoval zdarma přímo ve své rezidenci.

Vedle zajímavých referátů a cenné výměny zkušeností jednotlivých rádií patřila k vrcholům kolokvia i pouť po pravoslavných klášterech Moldávie a Bukoviny v oblasti severně od Iași. Navštívili jsme mimo jiné „Sixtinskou kapli východu“ – klášter Voronež, zapsaný na seznam světového dědictví UNESCO.

Proglas jsem na kolokviu zastupoval společně s Martinem Šmídkem, do letošního roku viceprezidentem CERCu. Oba jsme ocenili mimořádně vřelé přijetí, jakého se nám od našich pravoslavných rumunských kolegů dostalo. Rumunsko je sice země chudá, ale pohostinná a velmi duchovní. Po čerstvých zkušenostech jsem přesvědčen, že ve sjednocené Evropě bude tato balkánská republika ozdobou.

Milan Tesar

Legenda klokotská a jiná čtení

I letos přichází Karmelitánské nakladatelství s nabídkou tradičního čtení – Karmelitánským kalendářem. Oproti minulým letům doznal však kalendář na rok 2007 několika změn. Tou nejvýraznější změnou je fakt, že nejde pouze o výběr převzatých článků, ukázek dříve vydaných knih, ale zejména o autorské materiály. Nové, původní články zaujmají zhruba čtvrtinu obsahu.

Klokoty u Tábora. Čtvrt hodinky chůze z tábořského náměstí leží poutní místo a architektonický klenot Klokoty. Legenda tvrdí, že Klokoty získaly pojmenování od klokotajícího pramene dobré vody. „Na stránkách pod zřídlem dobré vody hojnou pastvou posetých pásávali klokotští svůj dobyteček. Jednoho dne příběhli pastevci plni radostného udivení vypravující, že viděli u dobré vody sličnou dívku s milostnou tváří plnou krásy nebeské, anaž tak líbezným hlasem k nim promlouvala. Domácí hospodářové chtějce přesvědčiti se o pravdivosti této výpovědi, nějaký čas u dobré vody sami pásávali a hle! I jim se zjevila krásná panna, jejíž obličej zářil jako slunce a jejíž roucho bylo jako sněh a jejíž krásné dlouhé vlasy daleko dolů splývaly, ruce pak její jako k modlitbě sepnuty byly.“

K autorské spolupráci na kalendáři se podařilo získat celou řadu renomovaných tvůrců. Spoluautory se stali **Lada Arnautová, Kateřina Lachmanová, Petra Procházková, Marie Svatošová, Max Kašparů, Vojtěch Kodet, Jaro Křivohlavý, Miloslav Vlk** a další. Výraznou novinkou je také spolupráce s Českou katolickou charitou.

Měsíce uvozují kresby Zdeňky Krejčové, následuje liturgický a občanský kalendář, výročí měsíce a rozhovor se zajímavou osobností. Tři strany jsou vyhrazeny výběru z beletrie, dvoustrana je vyčleněna pro lidský příběh. Přejeme tedy už nyní: krásný rok 2007 a pěkné čtení s novým Karmelitánským kalendářem!

Aleš Palán

Karmelitánský kalendář 2007, brož., 160 str., 65 Kč, obj. č. 10 1177, vydalo Karmelitánské nakladatelství

Proglas zve do Evropy

V době, kdy čtete řádky tohoto zpravodaje, vrcholí cyklus našich pořadů o Evropské unii. Pravděpodobně jste je zaregistrovali v programové skladbě Proglasu. Protože náš projekt Duše Evropy míří do finále (k velké radosti všech tvůrců), je na místě krátká recapitulace:

Komisaři, poslanci, publicisté...

Naše magazíny, komentáře a zprávy vznikají s finanční podporou Evropské komise (grant APCAV). Tato informace, jejíž omilání zní pravidelným posluchačům možná až nepříjemně, je podstatná v tom, že redakční tým získal jisté finanční prostředky pro přípravu „evropských“ pořadů. To nám umožnilo například výrazně rozšířit skupinu komentátorů nebo cestovat za lidmi, kteří by pro nás zůstávali nedosažitelní.

Takto jsme mohli pro Evropské magazíny zpracovat rozhovory s evropskými komisaři Vladimírem Špidlou, Jánem Figel'em či Güntherem Verheugenem, ministry a jejich náměstky pro evropské záležitosti, velvyslancem při EU Janem Kohoutem a naopak s představiteli evropských institucí v Česku a dalšími.

Komentáře pro nás připravují známí publicisté, například Olga Kopecká či Josef Pazderka, europoslanci Jan Březina či Jana Hybášková, ale také odborníci – ekonom Lubomír Mlčoch, lékař Petr Hach, ekolog Jiří Nečas a mnoho dalších.

Euro, parlament, cestování, zemědělství...

Zpracovávání našich evropských pořadů nás donutilo během krátkého času zorientovat se ve velmi obsáhlých, navíc navzájem ne zcela souvisejících oblastech. Přípravě Evropských magazínů setožit snažíme o tematickou pestrost, díky níž společně nahlížíme na možnosti, které členství Česka v Evropské unii skýtá obcím a regionům, sdružením a organizacím i jednotlivcům.

Vedle představení oficiálních institucí EU, Evropské komise, parlamentu či centrální banky jsme se proto zaměřili i na jednotlivé oblasti života, které se dotýkají každého z nás: školství, zdravotní péče, cestování aj., a pak také na ty, které někdy stojí neprá-

vem trochu v pozadí: ochrana lidských práv, péče o rozvoj světa, ochrana míru.

Jsme Češi, jsme křesťané, jsme Evropané

Zejména se však snažíme o naplnění slov použitých v titulku – aby křesťanská rozhlasová stanice odrazela křesťanské kořeny našeho kontinentu. Konkrétně to znamenalo např. přiblížení katolické duchovní správy pro Čechy a Slováky v Bruselu, představení evropských křesťanských organizací a biskupských konferencí, které fungují pod zkratkami COMECE, CCEE či KEK, ale také třeba kroucení hlavy nad viditelnou snahou EU směřovat společenství k určité náboženské neutralitě, možná ještě lépe řečeno sterilitě.

Proto jsme s velkou radostí nechali v našich pořadech zaznít slova papežů Benedikta XVI. i Jana Pavla II. o směřování kontinentů, proto jedním z našich komentátorů byl kardinál Miroslav Vlk, proto jsme hovořili o problematice ochrany života či péči o sakrální památky. U mikrofonu Proglasu byl také biskup Václav Malý, který Českou biskupskou konferenci zastupuje u Komise evropských biskupských konferencí. Zdánlivě ryze sekulární téma, jakým je koncovka evropských internetových domén .eu, pro nás komentoval Ignác Mucha, tvůrce webových stránek www.vira.cz.

Proglas ví o Evropě, Evropa ví o Proglasu

Nezamýšleným, ale velmi užitečným efektem našeho evropského vysílání je také skutečnost, že povědomí o vysílání naší stanice se dostává i ke skutečně vlivným lidem současné Evropy. Asi by bylo přehnané konstatování, že Proglas takto získal nové příznivce mezi politiky, je ale evidentní, že natáčení u mnohých zaplašilo jejich předsudky a třeba i poopravilo názor na postoj křesťanů k záležitostem veřejného života a EU.

Dostavil se ještě jeden efekt – o Proglasu se náhle ví, že zpracovává evropskou problematiku. Na naši adresu tak začala chodit různá pozvání, díky nimž mohli redaktori vycestovat na zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku nebo být členy české novinářské skupiny při bruselské exkurzi.

Co nás ještě čeká?

Pro pravidelné posluchače není žádným tajemstvím, že podobné pozvání k bezplatné cestě do Bruselu čeká i na jednoho z vás – výherce dlouhodobé vědomostní soutěže, jejíž jednotlivá kola probíhala po celý rok v Evropských magazínech. Cesta v doprovodu redaktora Proglasu proběhne v polovině listopadu a jejímu průběhu se bude věnovat jeden z magazínů na konci roku (šťastný výherce tedy bude jeho spolutvůrcem; doufám, že ho tyto řádky neodradí). Před 17. listopadem, *mezinárodním dnem studentsva*, se zaměříme na možnosti studia střední či vysoké školy v dalších státech EU. 10. prosinec je zase *Dnem lidských práv* – je pochopitelné, že magazín v blízkosti tohoto data se bude věnovat právě otázce autority EU v otázkách dodržování lidských práv ve světě. Závěr roku patří bilancování – v předposledním magazínu proto připravíme souhrn dění v EU v končícím roce 2006, závěrečný díl celého cyklu pak věujeme výhledu na příští období.

Kdy a kde?

Evropský magazín vysíláme v premiéře ve čtvrtek v 15:05 (R út 22:00), *Komentář týdne* v sobotu v 18:20 (předpremiéra so 7:30, R po 15:05), zpravodajský souhrn *Týden v EU* v pátek v 16:45.

Bližší informace a zvukový archiv těchto magazínů najdete také na našich webových stránkách www.proglas.cz, připomínky můžete psát na adresu evropa@proglas.cz.

Spolu s Janou Strejčkovou, Kateřinou Vitouchovou, Markétou Šindelářovou, Martinem Rýznarem a dalšími spolupracovníky se na slyšenou těší

Čokoláda a beton

Spousta betonu, nekonečné proudy aut, smog. Víťame vás v administrativním srdci Evropské unie – v Bruselu. Za zády sídlo Evropského parlamentu, před námi Komise. A všude kolem spěchající dámy a pánové v oblecích.

Když se řekne *Evropská unie*, většinu lidí se asi vybaví samá nařízení, která musíme splnit, nebo směrnice, které je třeba dodržovat,

prostě administrativa. „Dej úředníkovi papír a vymysli lejstro,“ řekne skeptik. V médiích slyšíme zprávy, že se evropské peníze daří čerpat, nebo naopak že se nečerpá. A občas se dozvíme, že ty evropské země nejsou vůbec schopné se na něčem pořádném dohodnout. Tak černobíle to ale není.

EU je mnohem víc než možnost jezdit po Evropě na občanský průkaz nebo penězovod ze strukturálních fondů. Máme také společné historické kořeny a kulturu, na které lze stavět. Ke mně osobně Brusel a potažmo EU promlouvá i jinou řečí. Řečí přátel z nejrůznějších koutů Evropy, které jsem poznala.

Před dvěma lety jsem jako stážistka přijela do centra evropských struktur, abych tu šest měsíců působila u jedné z institucí EU. Práce i spolupráce s lidmi z různých koutů Evropy byla nesmírně obohacující. U jednoho stolu v kantýně tu spolu zasedli Angličané s Francouzi, Italové či Švédové, Češi a Němci.

Musím se přiznat, že mám na Brusel ještě jednu vzpomínku: jemnou chuť pravé belgické hořké čokolády. Znáte ten pocit, když se vám rozplývá přímo na jazyku?

Od února se na vlnách Proglasu setkáváte s EU častěji. Spolu s našimi redaktory objevujeme témata, která se pro praktický život u nás doma mohou hodit. Zároveň však vysíláme i pro ty, kdo si myslí, že EU na jejich každodenní život nemá vliv a že se jedná o jednoho velkého byrokratického molocha.

Já mám tu čest, že se každý pátek odpoledne, milí posluchači, snažím pro vás vybírat to podstatné, co zrodil týden v Unii a na evropském kontinentu. Souvislost mezi prohlášením Evropské komise, že omezí dovoz levného zboží z Číny, a nákupem ve vašem obuvnictví nemusí být zřetelná. A přesto tu je. Občas betonová, jindy lahodně čokoládová.

Jana Strejčková alias Strejda

Z dopisů posluchačů

Vybíráme z toho, co jste nám napsali...

(dopisy prošly redakční úpravou)

Milá Lucie!

Srdečný dík za Barvinek odvysílány minulý týden – udělal mi velkou radost, i když je mi ŠEDESÁT!

Archeologie a vůbec okolí Starého Města – to mě provází téměř po celý život! Na Velehrad, Klimentek a Modrou jsme se chodili nejen dívat, ale dodnes se chodíme i modlit. Když mi bylo asi dvádnáct let, byli jsme se strýcem na čerstvých vykopávkách pohřebiště ve Starém Městě, později i na Klimentku, Modré, Sadech atd.

Takže velký pozdrav všem v Proglasu a dík i za to, že takto seznamujete s naší velkomoravskou a jinou minulostí (a nejen s ní) mládež i posluchače už odrostlejší... Pán vám všem stále žehnej!

S. M. Pavla Výstupová,
dominikánka z Bojkovic.

Milí přátelé z rozhlasových vln,

je mi 40 roků a přišla na mě těžká životní zlouška v podobě vážné nemoci.

O Proglasu jsem věděl, ale nikdy dříve jsem vysílání neposlouchal. Od začátku mého pobytu v nemocnici a s krátkými pobytů v domácím léčení jsem vás naladil a již nepřeladil na jinou stanici!

Ani možná nevíte, jak velké množství dobré práce konáte. Pomáháte a síly dodáváte nejenom mně nyní, ale nepochybuji o tom, že i stovkám dalších, kteří poslouchají dnes, i těm, kteří vás teprve objeví a naladí.

Vzkažte mé poděkování i pracovníkům v ostatních studiích.

Libor B.

Můj den s Proglasem

Ještě se zavřenýma očima
vytáhnu ruku zpod peřiny,
otočím knoflíkem, program začíná;
„Myšlenka na den, Ranní chvály“,
pak dokonale probuzená,
ještě soutěž pro děti.
Tak s úsměvem a Proglasem
začíná mi den.

Jdu dělat svoji práci – Myšlenka na den
při ní se mi vrací;
snídaně, svačina, vaření oběda,
zalévat kytky v bytě, okopat zahrádku
a také vyžehlit hbitě.
Když Hanka přijde ze školy, ještě
dohlédnout na úkoly,
a je tu večer, ani se nenadám.

Než půjdu spát, poslechnu
výklad z Písma a Večerní chvály,
i Četba na pokračování
je vždy jistá, někdy i Živý růženec;
při něm mi trochu těžknou víčka,
tak s Pánem Bohem usínám,
den pro mě má svůj konec.

Když někdy větší výdrž mám
a nechce se mi ještě spát,
Kantikum a hymny poslouchám.

Díky všem, kdo dávají mi tolik potěšení
a lásky – Bůh žehnej stále vaší práci.

Zdraví babička Vladka

Kalendář na rok 2007 je pro vás stále ještě připraven. Koupit jej můžete u nás v rádiu nebo si o něj můžete napsat na adresu Nakladatelství křesťanské literatury Cesta, náměstí Republiky 5, 614 00 Brno.

Z deníčku Radka Habáně

20. února 2006

Můj milý Deníčku! Už jsem slyšel o metrových, dvacetikilogramových kaprech, už jsem četl o dvoumetrovém sumci, který vážil přes 50 kilo... Ale dnes ráno cestou do práce jsem viděl – na vlastní oči! – u rybníka největší úlovek v dějinách Českého rybářského svazu, gigantický kus, pravděpodobně nejmohutnější na světě! Na důkaz, můj Deníčku, přikládám míry: délka 11,055 m, váha 9 400 kg. Byl to čerstvý úlovek. Nevím, jakou návnadu rybář použil, ale jako rybářské náčiní aplikoval jeřáb. (Je to spíše velrybí záležitost, ale i s menšími rotačkami má dobrou kompresi. Exceluje při vrhací zátěži cca 30 g. V kombinaci s vhodným navijákem Stradic, Twinpower, Stelrado velikosti 40 vás neunaví ani po celodenní jízdě kolem vody...) Ale jak říkám: v životě jsem nic takového nespatri. A když uvážíš, Deníčku, že je zima...

Byl to macek. Autobus Karosa.

Ráno bylo náledí. Autobus dostal smyk. Ocítl se v protisměru. Přejel vozovku na druhou stranu. Trefil se přesně mezi obrovský strom a mohutnou cihlovou zeď. Skočil z břehu. Letěl vzduchem. Po pár metrech dopadl na zamrzlý rybník. Led nepraskl. Neuvěřitelné!

V té chvíli bylo možné spatřit Karosu s jejím řidičem, kterak předvádí na ledě jízdu, kterou lidské oko na žádném šampionátě v krasobruslení nespatri. Úvodní skok se jim podařil na výbornou. Řidič svou Karosu vedl elegantně, minuli vysekaný otvor v ledu. Mírná otočka s jistotou a jiskrou. Spanilá technika jízdy. Krásné bruslařské sekvence. Z jejich uvolněného projevu vyzařovala jistota, když uvážíme, že se jednalo o první společné vystoupení tohoto páru na ledové ploše... Předvedli krátkou produkci, ale bezesporu se jednalo o nejoriginálnější program za posledních x let, protože – a přiznejme si to – v posledních letech zavládl v krasobruslení jistý stereotyp. Bezchybná jízda,

která se obešla i bez obvyklých piruet, zasloužila nejvyšší ohodnocení. Celkový dojem byl stoprocentní. A to se nezmiňuji o krásném modrobílém Karosině kostýmu, který uchvátil nejednoho fanouška. Škoda, že tribuny kolem rybníka zely v brzkých ranních hodinách prázdnotou. Ale to nemění nic na faktu, že toto vystoupení bylo nádherně vystavěno a gradovalo. Znalci tanců na ledu museli být na vrcholu blaha.

Karosa svou jízdu ustála bez jakékoli újmy, a na řidiči byla znát jen drobná husí kůže. Ale to asi z toho úspěchu. Po skončení své volné jízdy pak zaparkovali na druhé straně rybníka vedle dalšího velkého stromu, kde společně odpočívali a čekali na hodnocení poroty. A příjezd jeřábu...

Všechno ostatní už víš, Deníčku. Vystoupení jsem nazval „Zimní sonáta“.

Tvůj Habža

Ples v Havřicích

Ples, který se letos připravuje, není plesem Proglasu, tentokrát jsme pozvanými hosty do farnosti v Uherském Brodě.

Tento ples se uskuteční ve Sportovní hale v Uherském Brodě-Havřicích **v sobotu 13. ledna 2007.**

Hrát bude naše známá krojovaná dechová hudba Šohajka z Dolních Bojanovic, která nás doprovázela na plese v Brně, a DJ Radek Habán, moderátor Proglasu a průvodce Rozhlasovým městečkem, nazývaný Habža. Plesat se začne **v 19:30.**

Vstupenky budou v předprodeji v Charitní prodejně Gloria v Uherském Brodě na Mariánském nám. 13, telefon 572 632 077.

Několik vstupenek je možné zakoupit i u nás v Proglasu na Barvičově ulici 85. Vstupenky si můžete objednat telefonem 543 217 241 nebo e-mailem na adrese **ples@proglas.cz.**

Během plesu bude zajištěno i občerstvení, teplá večeře a nápoje. Pochopitelně vás bude čekat velmi bohatá tombola.

Helena Horáková

FM vysílače Proglasu:

Brno	107,5 MHz
České Budějovice	92,3 MHz
Ještěd	97,9 MHz
Nové Hradky	107,5 MHz
Písek	89,5 MHz
Praděd	93,3 MHz
Příbram	96,0 MHz
Svatý Hostýn	90,6 MHz
Tábor	88,7 MHz
Třebíč	96,4 MHz
Uherský Brod	105,7 MHz
Valašské Klobouky	104,2 MHz
Velké Meziříčí	100,6 MHz
Znojmo	107,2 MHz
Žďár nad Sázavou	104,0 MHz

živé vysílání na internetu:

www.play.cz

Digitální vysílání:

ze satelitu (DVB-S) ASTRA 3A, nekódováno,
MPEG 2; 23,5° východně, V-polarizace;
12,525 GHz; 27,5 MSps; FEC 3/4; PID: 180

zemské (DVB-T): pro Prahu a široké okolí

Pozvání do Proglasu:

– na mši svatou z Proglasu

pro všechny, kteří k nám zavítají – každé úterý
v 18:00 přímý přenos do vysílání

– na modlitbu růžence

pro různá společenství k živé modlitbě do vysílání
– každé pondělí a středu v 18:00
– v sobotu ve 20:30

– na modlitbu rodin

pro rodiče s dětmi – každou neděli v 18:00

– na studentskou mši svatou z Proglasu

pro studenty – vždy 4. úterý v měsíci od října do
května v 18:00 přímý přenos do vysílání

KONTAKTY:

Brno – hlavní redakce
Barvičova 85, 602 00 Brno
tel.: 543 217 241
fax: 543 217 245
GSM brána: 603 170 692
e-mail: radio@proglas.cz
www.proglas.cz

Hradec Králové – studio Vojtěch
Velké náměstí 32
502 00 Hradec Králové
tel., záznamník: 495 063 423
fax: 495 063 424
e-mail: vojtech@proglas.cz

Olomouc – studio Radim
Blažejské nám. 4
771 00 Olomouc
tel., fax, záznamník: 585 220 668
e-mail: radim@proglas.cz

Ostrava – studio Hedvika
Kostelní náměstí 2
702 00 Ostrava
tel., fax, záznamník: 596 115 047
e-mail: hedvika@proglas.cz

Praha – studio Kristián
Thákurova 3, 160 00 Praha
tel., fax: 224 324 310
tel.: 220 181 319
e-mail: kristian@proglas.cz

Litoměřice – studio Štěpán
Diecézní dům kardinála Trochty
Komenského 4, 412 01 Litoměřice
tel.: 416 732 077
e-mail: stepan@proglas.cz

Zpravodaj Radia Proglas vydává © Proglas s.r.o. jako bezplatný informační bulletin pro členy Klubu přátel Radia Proglas.
Toto číslo vyšlo 1. listopadu 2006. Redakční rada: Marie Blažková, Zdeněk Drška, Martin Holík, Jaroslav Kratka;
foto: Martin Šmídek, Helena Horáková; kresby: Irena Kintrová; techničti redaktoři: Helena Horáková, Martin Rýznar